U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Dagmar Nygrínové a soudců JUDr. Marie Turkové a JUDr. Petra Průchy v právní věci žalobce: **P. D. Q.**, zast. JUDr. Petrem Práglem, advokátem, se sídlem v Ústí nad Labem, Dlouhá č. 5, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Praha 7, Nad Štolou 3, poštovní schránka 21/OAM, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 24. 3. 2004, č. j. 15 Az 461/2003 – 16,

t a k t o :

I. Řízení **s e z a s t a v u j e .**

II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce (dále jen „stěžovatel“) podanou kasační stížností napadá shora označený rozsudek Krajského soudu v Ústí nad Labem, jímž byla zamítnuta jeho žaloba proti rozhodnutí Ministerstva vnitra ČR ze dne 7. 2. 2003, č. j. OAM-1791/VL-20-C10-2002, kterým uvedený správní orgán rozhodl tak, že z důvodu nesplnění podmínek uvedených v § 12, § 13 odst. 1, 2 a § 14 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů (zákona o azylu), ve znění zákona č. 2/2002 Sb., se stěžovateli azyl neuděluje a že se na něho nevztahuje překážka vycestování ve smyslu § 91 zákona o azylu v platném znění.

Kasační stížnost podal stěžovatel dovolávaje se důvodu uvedeného v § 103 odst. 1 písm. a) zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“), tedy nezákonnosti spočívající v nesprávném posouzení právní otázky soudem v předcházejícím řízení, a to jak ve vztahu k výroku o neudělení azylu, tak i k výroku o zjištění neexistence překážek vycestování do země původu. Navrhoval, aby Nejvyšší správní soud zrušil napadený rozsudek Krajského soudu v Ústí nad Labem a věc mu vrátil k dalšímu řízení a současně žádal o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti.

Krajský soud v Ústí nad Ladem předložil dne 27. 9. 2004 spis Nejvyššímu správnímu soudu k rozhodnutí o podané kasační stížnosti. Nejvyšší správní soud poučil účastníky řízení o složení senátu, který je podle rozvrhu práce povolán věc projednat a rozhodnout a rovněž o možnosti namítnout podjatost soudce. Účastníci řízení této možnosti nevyužili.

Podáním, které došlo Nejvyššímu správnímu soudu dne 17. 5. 2003, vzal stěžovatel svou kasační stížnost v plném rozsahu zpět a navrhoval, aby soud řízení o kasační stížnosti zastavil a současně aby vyslovil, že účastníci nemají právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

Poněvadž projev vůle stěžovatele, jímž došlo ke zpětvzetí kasační stížnosti, je zcela jednoznačný a nevzbuzuje pochybnosti o tom, že jím stěžovatel zamýšlí ukončit řízení o kasační stížnosti jeho zastavením, Nejvyšší správní soud v souladu s ustanovením § 47 písm. a) s. ř. s., ve znění pozdějších předpisů, za použití § 120 téhož zákona, řízení zastavil.

Vzhledem k tomu, že řízení bylo zastaveno, rozhodl Nejvyšší správní soud podle ustanovení § 60 odst. 3 věty prvé s. ř. s. za použití § 120 téhož zákona tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 19. května 2005

JUDr. Dagmar Nygrínová
předsedkyně senátu